

Velký Bor, Jetenovice, Slivonice

prosinec, leden 2024 / 2025

Slovo pana starosty...

Vážení spoluobčané,

vítám Vás u zimního vydání Velkoborských novin. Meteorologická zima začala začátkem prosince a ta astronomická přijde o Vánocích. Necháme se překvapit, jaké nám přinese počasí. Loni na začátku prosince napadlo kolem třiceti centimetrů sněhu, který ovšem dlouho nevydržel. Letos zatím nic, nepočítáme-li centimetrový poprašek koncem listopadu. Tak uvidíme, co nám paní zima nachystá.

V sobotu 2. listopadu ve Velkém Boru proběhl lampionový průvod. Na návsi se opět sešlo mnoho dětí. Za doprovodu čarodějnic společně vyrazily po nasvícené cestě na mysliveckou chatu, kde bylo připraveno mnoho her a zábavy. Nechyběly ani dobroty, které napekla velkoborská děvčata. Všichni si s chutí opekli buřty a na závěr byl odpálen ohňostroj.

V listopadu také probíhala sbírka ošacení a potřebných věcí pro Diakonii Broumov, která nejen touto sbírkou zásobila povodňí postižené oblasti.

V neděli 1. prosince proběhlo tradiční rozsvícení vánočního stromku. Ten již v sobotu přivezli a nazdobili velkoborští hasiči. Již měsíc předem místní děvčata společně s dětmi připravovaly vánoční výzdobu a vánoční předměty k prodeji. Také děti a paní učitelky nacvičovaly písně, které zpívaly u vánočního stromku. Všechny děti za svůj pěvecký výkon obdržely sladký dárek. Nechyběl ani pěvecký a chrámový sbor Velkobor. Zaměstnanci Velkoborské hospody připravili na tuto sváteční chvíli punč, svařené víno a čaj. Kdo chtěl, napekl různé řezy nebo sladké dobroty. Všichni jsme si krásně užili celý večer.

V sobotu 7. prosince proběhla ve Velkém Boru čertovská zábava. Dobrovolné vstupné a výtěžek

z tomboly byl věnován na tvoření pro děti a jiné aktivity s dětmi spojenými. K tanci a poslechu vyhrávalo duo Eva a Mirek. Všichni jsme si tento čertovský večer užili.

Ve středu 11. prosince od 18 hodin proběhla akce „Česko zpívá koledy“. Společně s Českým rozhlasem jsme si zazpívali vánoční koledy. K zahřátí bylo připraveno vánoční víno a něco dobrého k zakousnutí.

Ve středu **1. ledna 2025 od 13 hodin** se společně po oslavách příchodu nového roku vydáme na **Novoroční špacír**. Jetenovičtí vyrazí procházkou do Velkého Boru a velkoborští do Holkovic. Délku trati si zvolí každý sám dle fyzických možností nebo přibraných kil o vánočních svátcích. Nezapomeňte se zapsat do knihy účastníků ve Velkoborské hospodě, kde dostanete něco dobrého ke kávě. V cílových hospůdkách obdržíte teplý nápoj.

O víkendu **4.-5. ledna** bude v našich obcích **probíhat Tříkrálová sbírka**. Předem díky všem za dary do této sbírky.

Přeji Vám všem krásné prožití vánočních svátků, stálé zdraví, pevné nervy a vše dobré v celém příštím roce. Děkuji všem za pomoc při pořádání a zajišťování všech akcí a úklidu obcí, neboť díky těm, kteří se zapojují do dění v obci, obec žije. Jinak by se zde jen bydlelo.

Důležité informace

OÚ Velký Bor – pro veřejnost

Pondělí	7:00 - 11:30	12:00 - 15:00
Středa	7:00 - 11:30	12:00 - 17:00

OÚ Velký Bor – pracovní doba

Pondělí	7:00 - 11:30	12:00 - 15:00
Úterý	7:00 - 11:30	12:00 - 15:00
Středa	7:00 - 11:30	12:00 - 17:00
Čtvrtek	7:00 - 11:30	12:00 - 15:00
Pátek	7:00 - 11:30	12:00 - 15:00
23. - 27. 12.	zavřeno	
30. 12.	7:00 - 12:00	
31. 12.	zavřeno	
1. 1. 2025	zavřeno	

Telefon 376 514 378

Pošta Velký Bor

Pondělí	8:00 - 11:00
Úterý	13:00 - 16:00
Středa	13:00 - 16:00
Čtvrtek	8:00 - 11:00
Pátek	8:00 - 11:00

20. 12.	zavřeno
24. - 26. 12.	zavřeno
27. 12.	8:00 - 11:00
28. - 30. 12.	zavřeno
31. 12.	8:00 - 10:00
1. 1. 2025	zavřeno

!! 1. 2. 2025 dojde k převodu této pošty na nového provozovatele, proto bude 31. 1. - 3. 2. zavřeno. Otevřeno bude 4. 2. od 14:00 !!

Telefon 954 234 151

COOP Velký Bor

Pondělí	7:00 - 11:30
Úterý	7:00 - 11:30 12:00 - 14:30
Středa	7:00 - 11:30 12:00 - 14:30
Čtvrtek	7:00 - 11:30 12:00 - 14:30
Pátek	7:00 - 11:30 12:00 - 16:30
Sobota	7:00 - 10:30

23. 12.	7:00 - 10:30
24. 12.	7:00 - 10:30
25. a 26. 12.	zavřeno
30. 12.	7:00 - 10:30
31. 12.	7:00 - 10:30
1. 1.	zavřeno

Kadeřnictví / Holičství

Čtvrtek - L. Kabeláková 14:00
Telefon 604 859 301

Pátek jednou za 14 dní - V. Kestner 18:00
Telefon 728 031 712

Knihovna

24. 12. a 31. 12. zavřená

Od 1. 12. 2024 nová linka 416 SUŠICE - HORAŽĎOVICE - BLATNÁ - PRAHA

(Pootočte noviny)

pracovní dny	X	X	soboty, neděle a st. svátky				416	pracovní dny	X	X	soboty, neděle a st. svátky			
			Ⓜ+	Ⓜ+	Ⓜ+	Ⓜ+					Ⓜ+	Ⓜ+	Ⓜ+	Ⓜ+
	6:00	13:00	6:40	10:40	16:40	18:40	Sušice, nábřeží	11:57	18:47	9:27	13:17	17:17	22:17	
	6:11	13:11	6:51	10:51	16:51	18:51	Rabí, nám.	11:46	18:36	9:16	13:06	17:06	22:06	
	6:21	13:21	7:01	11:01	17:01	19:01	Horáždovice, u školy	11:36	18:26	9:06	12:56	16:56	21:56	
	6:24	13:24	7:04	11:04	17:04	19:04	Horáždovice, u tržiště	11:33	18:23	9:03	12:53	16:53	21:53	
	6:29	13:29	7:09	11:09	17:09	19:09	Velký Bor	11:28	18:18	8:58	12:48	16:48	21:48	
	6:33	13:33	7:15	11:15	17:15	19:15	Svěradice	11:24	18:14	8:54	12:44	16:44	21:44	
	6:54	13:52	7:32	11:32	17:32	19:32	Blatná, Palackého	11:05	17:55	8:35	12:25	16:25	21:25	
	7:13	14:11	7:51	11:51	17:51	19:51	Mirotice	10:45	17:35	8:15	12:05	16:05	21:05	
	7:19	14:17	7:57	11:57	17:57	19:57	Čimelice, nám.	10:39	17:29	8:09	11:59	15:59	20:59	
	7:42	14:40	8:20	12:20	18:20	20:20	Millín	10:16	17:06	7:46	11:36	15:36	20:36	
	8:28	15:26	9:06	13:06	19:06	21:06	Praha, Smíchovské nádraží	9:30	16:20	7:00	10:50	14:50	19:50	

Oslavenci v lednu

85 let	Machovec Karel	Slivonice
83 let	Krejčová Jana	Slivonice
82 let	Pousková Ludmila	Velký Bor
60 let	Havránková Jiřina	Velký Bor

Oslavencům přejeme hodně štěstí a zdraví.

Oslavenci v únoru

80 let	Koutníková Miloslava	Jetenovice
70 let	Kandrová Jaroslava	Slivonice
60 let	Marková Ivana	Slivonice
70 let	Pinkasová Jana	Velký Bor
65 let	Štěpánek Pavel	Velký Bor
60 let	Stulík Ladislav	Velký Bor

**JMÉNEM OBCE VELKÝ BOR
PŘEJI VŠEM
KRÁSNÉ VÁNOČNÍ SVÁTKY
PEVNÉ ZDRAVÍ A SPOKOJENOST
V NOVÉM ROCE 2025**

Václav Zábranský
starosta obce

Zamyšlení

P. Stanislava Bušty

Čas běží, Vánoce se blíží.

Nejdřív Advent, v něm Mikuláš, a pak přijdou Vánoce. V úterý 26. 11. 2024 ve 14.07 se mi v internetové poště objevila zpráva od redakční rady: Uzávěrka Velkoborských novin bude 6. 12. 2024. A že díky za články. Tak to mnohdy bývá v psaních, či ústních vyjádřeních, že když něco chceme, tak za to předem děkujeme. A poděkování předem je dobře chápat, že to jaksi vyzývá k tomu, aby bylo za co děkovat. A tak když mi bylo předem poděkováno, tak považuji za slušné a správné, aby bylo za co být děkováno, to znamená, že bude mnou něco do novin napsáno. No, a co? Odpověď na to mi jaksi usnadnilo oznámení o uzávěrce novin, která byla tentokrát stanovena na 6. 12. A to je datum, kdy každý rok je vzpomínán Mikuláš – svatý biskup

Mikuláš. A tak je hned o čem psát.

Svatý Mikuláš (Nicolaus) narodil se kolem roku 250 v lykijském městě Pataře (na dnešním území Turecka). Byl synem křesťanských rodičů. Byl od nich zbožně vychován, zamiloval si stav duchovní a přijal nižší svěcení. Když mu rodiče zemřeli, rozdával zděděné jmění chudým a uděloval almužny plnými rukama, a to nejraději potají. Kdysi se dozvěděl, že jistý otec se ocitl v tak kruté nouzi, že projevil úmysl zaprodati nevinnost tří svých dcer. Ihned byl Mikuláš odhodlán zachránit nešťastnou rodinu. Potřikráte vhodil, nikým nepozorován, do příbytku onoho ubožáka částky peněz, takže otci tomu bylo možno své dcery dobře provdat s věnem takto darovaným. Časem se lidi dozvěděli, že

Mikuláš činí potají dobrodiní, chválili jej, ale Mikuláš odmítal chválu, a aby ušel projevům vděčnosti a chvály, rozhodl se putovati do Palestiny, do Svaté Země. A úmysl ten vykonal. Na zpáteční cestě do své vlasti přišel do města Myry, na jižním pobřeží Malé Asie. Tam právě osiřel biskupský stolec. Biskupové lykijští se shromáždili, aby zvolili nového biskupa. Sjednotili se na tom, že se má stát biskupem ten, kdo příštího dne první vstoupí do chrámu. Stalo se, že toho dne časně zrána Mikuláš, jenž právě došel do Myry, vstoupil do chrámu první. A když biskupové přišli do svatyně, uviděli, že první vstoupil do chrámu jakýsi cizí muž. Vzali ho a posvětili ho na biskupa, ač se vzpíral. Byl to Mikuláš.

I jako biskup byl vzorem dokonalé lásky k Bohu a bližnímu. Za pronásledování křesťanů byl uvězněn a poslán do vyhnanství. Když roku 313 Konstantin Veliký Ediktem milánským dal křesťanům svobodu, byl propuštěn na svobodu. Ujal se pastýřského úřadu s novou horlivostí. Žil velmi skromně, konal vroucí modlitby. Podporoval nuzné, ujímal se sirotků a vdov a všech nevinně pronásledovaných. Při tom těšil trpící a povzbuzoval je k důvěře v Boha a k trpělivosti. Když císařské vojsko táhlo, aby potlačilo vzpouru ve Frygii, jalo se v městě nedaleko Myry loupit. Obyvatelstvo se chopilo zbraní na obranu. Mikuláš však svým mocným slovem zabránil krveprolití. Tehdy se dověděl od důstojníků, kteří v jeho domě byli ubytováni, že městský soudce byl podplacen a odsoudil tři nevinné měšťany na smrt. I spěchal bez meškání na popraviště a rázným zakročením dosáhl, že byli všichni propuštěni. Nespravedlivý soudce, jehož špatnost byla odhalena svatým biskupem, chvěl se strachem, že bude u císaře obžalován a sliboval polepšení. I slitoval se Mikuláš nad ním a odpustil mu.

Mikuláš se zúčastnil sněmu nicejského, jsa jedním z nejzkušenějších a nejhrořivějších biskupů. Po sněmu nicejském vykonal pouť do Říma a na zpáteční cestě se zastavil v městě Bari. Zemřel někdy kolem roku 350. Jeho úcta se rychle rozšířila po celé východní oblasti a od 10. století i na západě. V roce 1082 byly jeho ostatky přeneseny do italského města Bari.

Biskup svatý Mikuláš je hlavním patronem naší Českobudějovické diecéze. Ve znaku, kromě jiného, má tři zlatá jablka. To je symbolika tří darů, kterými zachránil ony tři dcery od nevěstince. Spíše než o tři zlatá jablka, šlo asi o tři měšce zlatáků. Přesto, že svatý biskup Mikuláš žil zhruba od poloviny třetího do poloviny čtvrtého století, tak i přes mnohá staletí pověst o jeho svatosti, dobrotě, lásce se donesla až k nám. A na jeho počest „chodí“ Mikuláš. Většinou nechodí sám, ale provází ho ještě dvě postavy: anděl a čert. Proč? To nám dá snáze pochopit jiný biskup: mladší, známější, slavnější – a to biskup církve bratrské: Jan Ámos Komenský – tak zvaný Učitel národů – i dnes uznávaný pedagog a vychovatel. A na jakém principu spočívala jeho pedagogika a výchovná metoda? Byl biskup, byl křesťan, byl věřící v Boha – a právě na něm vše zakládal

– na víře v Boha. Takže jeho vychovatelský princip byl velice prostý a jednoduchý: Je Bůh! Ten všechno vidí a všechno slyší! Vše dobré odměňuje a zlo trestá! Tak to je ta jeho účinná výchovná metoda. Jenže bez víry v Boha jaksi ztrácí na své účinnosti. Zbyde z ní jen to, že dobro je odměňováno a zlo je trestáno. Ale jen, když je usvědčeno, odhaleno.

Jenže člověk není všudypřítomný, vše slyšící, vše vidoucí. A pak to sklouzne až k tomu, že když někdo krade, musí to dělat šikovně, aby ho nikdo při tom neviděl, nikdo ho při tom nechytil. A když člověk lže, klame, podvádí – tak to musí dělat tak chytře, aby ho nikdo z toho neusvědčil. A tak mnohdy lidé kradou, lžou, podvádí s tou vírou, že je nikdo při tom nechytne, či z toho neusvědčí. To s tím Bohem to bylo tak nějak dokonalejší. Nezáleželo na tom, jestli je někdo při zlu dopaden nebo ze zla usvědčen. Věřilo se, že Bůh ví všechno a nic dobrého ani zlého neujde odplaty. Za dobro odměna, za zlo trest – za dobro nebe, za zlo peklo. A tak nějak to zpřítomňují ty dvě postavy, které většinou doprovází Mikuláše. Anděl dobré odměňuje a čert ty zlé, zlobivé trestá a straší peklem. A pak je tam u toho ještě jedná pěkná symbolika. Krásný anděl symbolizuje krásu dobra, ošklivost čerta symbolizuje ošklivost zla. Tu ošklivost asi do nejvyššího stupně dovedli tak zvaní Krampusáci, kteří svou šeredností měli vystrašit a jejich hrozbou od zla odvrátit ty nedobré, nehodné. Ukázat v co největší míře ohyzdnost, ošklivost zla. A dnes se mnohdy a mnohde lidé chodí dívat na pochody Krampusů jako na zábavné představení. Někteří lidé jako by byli fascinováni tou odpudivou, strašidelnou nekrásou. Pan kardinál Špidlík kdysi kdesi řekl: „Lidé nejsou ztraceni, dokud neztratí smysl pro krásu.“ To u těch obdivovatelů Krampusů, Krampusáků o smyslu pro krásu se dá těžko mluvit. A o tom samém tak jaksi se dá říci i u mnohých obdivovatelů čertů a pekla. A mnozí se čertů ani pekla už nebojí, ba spíše jsou tím jaksi fascinováni. A to jak dospělí, tak i děti. Těch příkladů bych mohl uvést nemálo. A mnohdy se Mikuláš s andělem kamsi vytratili a chodí už jen sami čerti, chodí sami Krampusáci. A lidé se na to chodí se zájmem a zalíbením dívat. A čím jsou ty postavy „pekelné“ více ošklivější, tím mají větší obdiv a úspěch. A mnohdy se už ani neříká, že „chodí Mikuláš“, ale že „chodí čerti“. A i některé zábavné akce či zařízení mají název „Peklo“. A velice jsem nechápavě kroutil hlavou, když jsem četl v chanovické Panorámě: 5. prosince „Mikulášská nadílka, mikulášské nadělování v chanovickém peklu“. A člověk žasne, co všechno lidé nevymyslí. Tak chudák svatý Mikuláš, chtě nechtě, aby šel do pekla.“

To spíš než z těch čertů si vezměme příklad z toho svatého biskupa Mikuláše, u něhož pověst o jeho dobrotě se zachovala až do dnešních časů. Říkávám, že „čertů“ ve všech možných podobách je ve světě víc než dost, ale bylo by dobré, kdyby bylo více „andělů a svatých Mikulášů“. To by se nám žilo zcela jistě lépe.

Sbor Velkobor

Milí čtenáři našich novin, milí příznivci našeho sboru, blížíme se ke konci roku 2024, což pro nás znamená období plné aktivit. Pravdou však je, že jsme nezaháleli ani během celého roku. Tento rok byl tak trochu jubilejním. Už je to celých **15 roků od založení Velkoboru**. Původně jsme chtěli toto jubileum oslavit koncertem nebo slavnostní akcí, ale pracovní i osobní vytížení nám bohužel plány zkomplikovalo. Nakonec jsme výročí připomněli alespoň našimi koncerty, během nichž jsme vzpomínali na všechny zpěváky, kteří se ve Velkoboru za ty roky vystřídali.

Zvláštní místo v našich vzpomínkách patří paní Margaretě Popelíkové, zakládající členice sboru. Byla to právě ona, kdo společně s panem farářem sbor pojmenovala na „Velkobor“. Paní Popelíková měla obrovský dar – podporovala nadání svých žáků a dávala jim příležitosti. Dnes už nás sleduje jen z nebe, stejně jako další výjimečná osobnost našeho sboru, Markétka Hrdličková.

Markétka byla nejen úžasnou zpěvačkou a sólistkou s darem, jak se říká, „od Pána Boha“, ale také talentovanou výtvarnicí. Dodnes mám schované její plakáty na naše koncerty. Byla naším andělem – svým

zpěvem, tvořivostí a laskavostí. Paní Margaretě a Markétko, mnoho našich písní letí vzhůru k Vám.

Jak už jsem zmínila, čeká nás teď hektické období. Máme naplánované koncerty jak na tradičních místech, tak i tam, kde budeme letos vystupovat poprvé. Vyvrcholením bude náš tradiční koncert v kostele ve Velkém Boru, na který Vás srdečně zveme **22. prosince v 18 hodin**. Podrobnosti o ostatních koncertech najdete na našich plakátech a na facebookových stránkách sboru.

Pokud se na některém z koncertů nepotkáme, přeji Vám jménem celého sboru Velkobor klidné a požehnané Vánoce prožité s Vašimi nejbližšími a vše dobré do nového roku.

Marie Sládková

PF 2025
VELKOBOR

Přejeme
krásný nový rok
plný hudby.

Česko zpívá koledy s Deníkem

„Česko zpívá koledy“ je tradiční akce organizovaná Deníkem, která se konala 11. prosince od 18 hodin již po čtrnácté. Jedná se o společné zpívání tradičních českých koled po celé zemi, které probíhá ve stejný čas na různých místech. Na akci se zpívají oblíbené vánoční písně, jako například „Nesem vám noviny“, „Pásli ovce Valaši“ nebo „Vánoce, Vánoce přicházejí“.

Rovněž v letošním roce jsme se sešli na velkoborské návsi se záměrem zazpívat si nejnámější české koledy. Pan starosta pro zájemce, kteří si přišli zazpívat, přichystal drobné, ale tradiční občerstvení – svařené víno a vánočku, a kdo chtěl, mohl si společně zazpívat a naladit se na sváteční náladu.

Marie Sládková

Adventní zpívání a tvoření ke stromečkům

První adventní neděli, která letos připadla na první prosincový den, jsme ve Velkém Boru rozsvěcovali stromeček a aby vše proběhlo, jak má, předcházely tomu týdny nácvičku s dětmi z Velkého Boru, Jetenovic, Holkovic, a dokonce až z dalekého Pole u Kadova. U rozsvěcování stromečku zpíval kromě dětí tradičně Velkobor, který též nacvičoval na tuto akci a na další adventní aktivity. Také bylo třeba týdny před stromečkem zahájit vyrábění krásných dekorací, které v současnosti jistě krásně mnoha domácností. Premiérové vystoupení jsme uskutečnili již v sobotu 30. listopadu u stromečku v Jetenovicích, kde nás přivítali velmi ukázněnými posluchači, kterým tímto patří velký dík. Následující den ve Velkém Boru k písničkám zpívaným v Jetenovicích přibýly ještě tři další, které děti zaspívaly společně s Velkoborem.

Děkuji dětem, které se do těchto příprav pilně zapojily, a také všem dospělým, kteří přispěli k tomu, že u rozsvěcování mohl být krásný program a nešlo se hned po rozsvícení domů. Osobní poděkování pak směřuje Martině Makovcové, která pomáhala připravit děti po pěvecké stránce. Myslím, že letos děti neměly úplně jednoduchý program, ale naučily se ho krásně – což je také zásluha rodičů, kteří s dětmi doma pilně nacvičovali.

Písničky u stromečků navodily krásnou atmosféru, ale ještě lépe si je vychutnáte, když dorazíte poslední adventní neděli, **22. prosince**, na koncert do velkoborského kostela, kde se bude konat koncert Velkoboru, jehož součástí bude již tradičně vystoupení dětí. Přece jen je v kostelích úplně jiná akustika a krásně vyzdobený kostel na Vás dýchne slavnostní náladou.

Budeme se těšit!

Jana Brůžková

Ve Velkém Boru se čerti rojili...

Dne 5. prosince obcí tradičně procházela podivuhodná parta v čele s moudrým Mikulášem, laskavými anděly a nezbednými čertíky. Děti, které byly hodné, byly touto skupinkou obdarovány. Zlobivé děti si prý čerti odnáší s sebou do pekla, ale u nás ve Velkém Boru si žádné dítě pekelný trest nezaslouží.

Ale návštěva čertů v obci tímto nekončila. Letos se rozhodli vrátit ještě 7. prosince a na sále místního kulturního domu zkontrolovat dospělé, mezi nimiž se údajně také mohou vyskytovat hříšníci! Pro tuto příležitost uspořádala čertice Ivanka veselici, na které pekelníci bedlivě pozorovali adepty do ohně pekelného. Zábava byla zahájena předtančením

taneční skupiny ze ZŠ Blatenské Horažďovice pod vedením p. učitelky Hájkové. Tanečky na parket přivábily první skupinky odvážlivců (a posléze plný sál), kteří se skvěle bavili až do pozdních hodin za poslechu hudebního dua Eva & Mirek. Čerti brzy zpozorovali, že velkborští občané se baví slušně, pijí střídavě, tančí poklidně a jsou na sebe laskaví, a tak místo odnášení hříšníků rychle poskytli ještě peklem vonící tombolu.

O slušný výdělek vybraný na dobrovolném vstupném a na tombole se čerti podělili s čarodějnicemi a dalšími pohádkovými bytostmi a poskytnou je na aktivity pro děti ve Velkém Boru a v Jetenovicích.

Jana Brůzková

Čerti: ve Velkém Boru

v Jetenovicích

SDH

Jetenovice

Milí spoluobčané, dovolte mi vám připomenout akce, které jsme připravili. První akce byl lampiónový průvod, který se konal 1. listopadu. 29. listopadu se konala výroční schůze hasičů, která proběhla v místní hospodě. 30. listopadu jsme ozdobili vánoční stromček. Večer za doprovodu dětí z Jetenovic, Velkého Boru a Holkových, které nám zazpívaly vánoční písničky, jsme vánoční stromček rozsvítili. Též proběhl úklid listí kolem naší kapličky.

Co nás čeká....

28. 12. pojedeme opět na silvestrovské bruslení do Sušice.

1. 1. bude opět novoroční špacír Jetenovice – Velký Bor.

25. 1. se uskuteční Hasičský ples v Horažďovicích.

Starosta SDH Petr Makovec

Rozsvěcování stromečků

Velký Bor

Jetenovice

Slivonice

Ať Vám dárky na Vánoce
nesou štěstí v novém roce,
krásné bílé Vánoce,
zlatou rybku v potoce.
Ta, co plní tajná přání
od soumraku do svítání.
Po Silvestru Nový rok,
v novém roce jistý krok!

**Přejeme spokojený
nový rok 2025**
štěstí a lásky.

Slivonice

Tři králové

Tři králové po vsi chodí
konec Vánoc doprovodí
koledují, zpívají
dary při tom sbírají

Na vchod píší požehnání
ať váš domek štěstí chrání
nebojte se, přijdou zas
až nastane zimní čas

Ludmila Bakonyi Selingerová

Tříkrálová sbírka

2025 v naší obci

S malými koledníčky se setkáte před Vašimi dveřmi
o víkendu 4. - 5. ledna 2025

Tříkrálová sbírka 2025 podpoří:

- Charitní pečovatelskou službu a domácí zdravotní péči
- Odlehčovací službu pro pečující osoby
- Půjčovnu kompenzačních pomůcek
- Sociálně integrační bydlení
- Krizový fond určený na pomoc při živelných katastrofách
- Centrum volného času pro školní děti ve věku 10 - 15 let
- Pomoc sociálně slabým rodinám s dětmi a seniorům

Podpořit sbírku můžete i bezhotovostně
na účet č. 66008822/0800, VS: 777920601

Další informace o sbírce hledejte na:
www.trikralovasbirka.cz

Lucie Oudová

Odcizené elektrokolo!!

Dne 12. 12. 2024 bylo před poštou na Velkém Boru kolem 10. hod seniorovi odcizeno elektrokolo značky ROCK MACHINE. Hlášeno na PČR. Pokud kolo někdo pozná nebo bude mít nějaké bližší informace, prosíme, kontaktujte policii, případně mně na tel. č.: 777 092 301.

Děkujeme za pomoc, Veronika Korbelová

Kvíz: České pohádky

Otestujte si, zda je poznáte podle slavných hlášek

- V jaké pohádce zazní věta: „Kdo zlu neodporuje, sám se proviňuje!?”
 - Pyšná princezna
 - Princezna se zlatou hvězdou
 - Dařbuján a Pandrhola
 - Jak se budí princezny
- V jaké pohádce zazní hláška: „Jak se ti líbím, tajtrlíku?”
 - Tři oříšky pro Popelku
 - Byl jednou jeden král
 - Šíleně smutná princezna
 - Z pekla štěstí
- Z jakého filmu je hláška: „Všichni se obraťte. Král vstupuje do tajných dveří.”
 - Šíleně smutná princezna
 - Pyšná princezna
 - Císařův pekař
 - Byl jednou jeden král
- Z jakého filmu je tato hláška: „Deset slečinek bych sváděl raději, než jednoho poustevníka!?”
 - Čertův švagr
 - Hrátky s čertem
 - Princezna se zlatou hvězdou
 - Princ a Večernice
- Z jaké pohádky je tato hláška: „Někdo má hadry na těle, někdo je nosí v hlavě?”
 - Za humny je drak
 - Princové jsou na draka
 - Koloběžka první
 - O princezně, která ráčkovala
- Z jakého filmu je tato hláška: „Kam čert nemůže, tam nastrčí bábu?”
 - Peklo s princeznou
 - Princezna ze mlejna
 - Hrátky s čerty
 - S čerty nejsou žerty
- Z jaké pohádky je tato hláška: „To je smrad, ta člověčina!?”
 - Princezna ze mlejna
 - Čertoviny
 - Z pekla štěstí
 - Čertova nevěsta
- Doplňte hlášku z pohádky Lotrando a Zubejda: „Ona papá! Ona nepapá! Ona se...”
 - přežírá!
 - nacpává!
 - přecpává!
 - poblinkala!
- Jaká z těchto hlášek nezazní v pohádce S čerty nejsou žerty?
 - Je to rebel!
 - Spadlo ti to Máchale, asi vítr ne?
 - Přece jen jsi hlupák, zemský červe!
 - Já to řeknu tatínkovi a ten vám vyhlásí válku!
- Doplňte hlášku z Šíleně smutné princezny: „Chopte se mě...”
 - Sluhové
 - Holomci
 - Pochopové
 - Nekňubové

1a,2a,3d,4b,5b,6d,7c,8b,9c,10c

Tichý svět

Nabídka sociálních služeb pro osoby se sluchovým postižením

Organizace Tichý svět poskytuje na Horažďovicku sociální služby osobám se sluchovým postižením. Služby jsou ZDARMA a jsou určeny pro kohokoliv s jakýmkoliv sluchovým hendikepem. Nabídka služeb se tak týká jak osob neslyšících či nedoslýchavých, které využívají ke komunikaci český znakový jazyk, tak i osob, které o sluch třeba postupně přicházejí, tedy např. **seniorů**.

Rozsah nabízených služeb je široký. Zájemci mohou využít podporu při zajištění kompenzačních či zvláštních pomůcek (např. **sluchadla pro seniory**) či různých příspěvků. Zároveň jim Tichý svět může pomoci např. při vyřizování záležitostí na úřadech, při procesu vyhledávání práce, při řešení dluhové situace či v podobě právní poradny. Sociální pracovníci dorazí bezplatně za zájemcem dle domluvy po celém Horažďovicku. Uživatelé ČZJ si mohou rovněž objednat fyzické či online tlumočení.

Kdokoliv bude mít zájem o využití těchto služeb, **může kontaktovat** vedoucího konzultanta Dominika Dolejše **na tel. čísle 607 086 461** nebo na **e-mailové adrese dominik.dolejs@tichysvet.cz**.

Více informací naleznete na webových stránkách **www.tichysvet.cz**.

Šumava Litera 2024

V sobotu 16. 11. 2024 proběhlo v Městském kulturním středisku ve Vimperku jubilejní vyhlášení a udílení literárních cen Šumava Litera 2024!

Šumava Litera je literární festival, který se zaměřuje na propagaci a popularizaci regionální české, bavorské a hornorakouské literatury s důrazem na Šumavu. Letos se konal již po desáté!

Celý večer se nesl ve slavnostním duchu a všichni napjatě očekávali okamžik vyhlášení těch nejlepších knižních děl za rok 2023.

Na začátku **proběhlo vyhlášení Cen Emila Kintzla**, což je publicistická a novinářská soutěž **pro děti a mládež na téma Šumava**. **Elen Oudová získala 1. místo v kategorii "Fotografie" za snímek "Toulavé boty"**. Tuto fotografii si mohou zájemci prohlédnout v hale Domu s pečovatelskou službou v Palackého ulici v Horažďovicích, kde nyní probíhá mini výstava této mladé fotografky.

Poté **byly předány další ceny**. Těmi nejhlavnějšími byly Ceny Johanna Steinbrenera v různých kategoriích. Tyto knihy **hodnotila porota sestavená z nejrůznějších odborníků**.

Veřejnost měla možnost hlasovat pro svého autora v rámci "Šumavské ozvěny". **Tuto cenu vyhrála kniha Bejvávalo na Šumavě - příroda a lidé od Lucie Oudové**. Publikace získala výrazných 395 hlasů. Celkový počet platných hlasů 10. ročníku byl 1 038, což je třetí nejlepší výsledek v historii udílení této ceny.

Velké poděkování patří všem místním občanům, kteří podpořili "naši spisovatelku" svými hlasy.

Bejvávalo na Šumavě - příroda a lidé	Sagittarius Křivanec Václav	Šumavské motivy Jelínek Yetti Tonik, Kopp Jan	Šumavský řezbář křtěný Radbuzou Bubeníková Marie	Šumavou na jeden nádech Vymyslický Martin
Oudová Lucie				
395	237	153	96	50

Dětství na Velkém Boru

Pak začala docházka do školky. Borovská škola byla od poloviny devatenáctého století v budově špitálu pro přestálé panské zaměstnance, kterou obec koupila. Původně asi do této školy chodily děti ze všech vsí přifařených k borovskému kostelu. Bor, Lhota, Jetenovice, Holkovice a patrně Svěradice a Komušín. Poslední dvě vsi si po první válce postavily školy svoje a do borovské školy chodily pěšky jen děti ze Lhoty, Jetenovic a Holkovic. Holkováci už ráno přivezl autobus, domů ale pěšky. Původně pětiletá škola se změnila na trojtřídku. Dvě místnosti tříd tedy zbyly. Z jedné, v patře, byla oddací místnost, z druhé, v přízemí, byla školka. Tam jsem chodil i já. Myslím, že paní učitelka se jmenovala Moulisová. Hračky a obrázkové knížky, třeba Tisíc koní Věnu honí, o zlém statkáři, který vlastnil traktor, a Věna mu ho chtěl splasit střechkem. Hraček moc nebylo, občas jsme si přinesli své. Franta Kaplánek si jednou přinesl nové, dřevěné letadélko a asi po hodině letadélko upadlo křídlo. Franta to vzal svému dědovi opravit a druhý den ve školce vyprávěl, že děda řekl, že to vyráběl asi nějaký úderník. A já si pak dlouho myslel, že úderník je ten, co vyrábí aušusové hračky. Se školkou jsme chodili také na vycházky. Třeba do lesíka Kobylinka. Středem šla cesta, dnes asfaltová. Vlevo od cesty byly už vzrostlé borovice, tam se hrálo „škatulata, hejbejte se“, vpravo od cesty byla paseka s asi tak pětiletými smrčky. Pod nimi jsme dělali zajícům pelišky. To nás velmi bavilo. Nebo se chodilo ke svaté Anně. To tam ještě nebyl můstek, ale jen brod. Školka byla i o prázdninách, tak moje matka, která učila ve třídě třetí a pátý ročník, ve školce zaskakovala. Po školce první třída. Velká událost, poprvé do školy. A tam noví kamarádi ze Lhoty, Jetenovic a Holkovic. První třída byla samostatná, pak spolu ve třídě druhý a čtvrtý ročník a v další třídě pak ročník třetí a pátý. První třída byla v přízemí, učil tam pan řídící Hanzal. O hudební výchově hrál na housličky a pak písmenka, velké obrazy s „Aničko, stůj, auto houká“ a další písmenka. Také o panu prezidentovi nám pan řídící vyprávěl. Jak národ a stát je takový velký autobus a pan prezident, který tehdy byl už soudruh, je takovým jeho řidičem. V tom roce také zemřel Stalin a Gottwald, pamatuji se, že ruský časopis Murzilka, což byl obdoba české Mateřídoušky, byl ve smutečném vydání. Ve druhé třídě nás učila paní učitelka Šmrhová. Její muž byl Borovák, bratr Bohouše Šmrhy řečeného Kabourek. Šmrhů učili v Lažanech Defurových a když tam z dvojtřídky pro nedostatek žáků vznikla jednotřídka, zůstal tam učit pan Šmrha a paní Šmrhová šla učit na Velký Bor, kde byly pořád ještě třídy tři. Původem byla z Vodňan a byla to velká kamarádka mé matky. Na důchod se paní učitelka vrátila do rodných Vodňan, koupila si tam byt a za moji matkou jezdila na Velký Bor, stejně tak moje maminka za ní do Vodňan. Tak v té druhé třídě byli druháci a čtvrtáci. Když měli druháci

výuku, čtvrtáci něco zpracovávali samostatně a naopak. V další třídě, kde učila moje matka, to bylo stejně, jen tam byl vedle sebe třetí a pátý ročník. A od čtvrtého ročníku velké strašení, že za chvíli půjdeme na druhý stupeň (měšťanku) do Horažďovic a abychom tam neudělali borovské škole ostudu. A Horažďovice, měšťanka, to byla velká změna. V šestém ročníku bylo pět tříd, já byl v šesté E, děti z Horažďovic a mnoha vesnic. Spousta nových tváří. Pamatuji se, že v šesté třídě na nás počkal Míra Smrčka z Mečichova, a myslím, že tam i dál zůstal, když jsme pak pokračovali do třídy sedmé. Mírovo otec dělal za první republiky řeznického tovaryše u Trčků a Mírovo sestra byla na Boru u Makovců jako schovanka. Pepík Valvoda z Horažďovic, další nový spolužák, tvrdil, že Mečichov je republika sama pro sebe, a vzpomínal, jak horažďovická škola šla hromadně na sběr mandelinky a jeden ze starších bratrů Míry Smrčky chytil v bramborách zajíce. Mečicháci měli k přírodě blízko. Říkalo se, že Mečichov nesnášel ženichy z jiných vsí. Přišel-li tam nějaký přespolní nápadník, byl hozen do obecního rybníčku. Já tam přijel k muzice někdy ve dvaceti, zaplatil a sedl si na nějakou židli. Ta ovšem asi někomu patřila a mnoho nescházelo, a nějakou jsem chytil. Byl jsem přespolní. Fakt je, že hodně dětí z Mečichova celou devítiletku neabsolvovalo. To už ale dávno není pravda. Do Mečichova jsem zavítal už téměř jako důchodce na ukončení Masopustu, které se tam udrželo, snad jako v jediném místě v okolí, v úterý. Žádná agresivita, přátelská atmosféra, přespolní, nepřespolní.

V šesté třídě byla naší třídní učitelkou paní učitelka Hajská, sestra Františka Hajského, velkého sedláka z Babin. Hajský byl s Trčků velký kamarád, byl jsem u Hajských v Babinech jednou s otcem i na pouti. V době, když jsem chodil do šesté třídy, byl pan Hajský s rodinou už v rámci rozkulačování z Babin nuceně vystěhován a Bohouš a Pepík Trčka byli v kriminálu, majetek zkonfiskován. A já shodou okolností chodil do třídy s dětmi soudruhů, kteří se na této atmosféře padesátých let a vystěhování a zavírání lidí aktivně podíleli, pracovníků horažďovického okresu. Otec Jany Voldřichů dokonce dělal tomu okresu předsedu. A já udělal přešlap. Holky kontrolovaly, kdo nosí pionýrský šátek, a dělaly čárky, tomu kdo ho neměl. No a já už měl čárky za pondělí a úterý a když mně to spolužačky vytýkaly, tak jsem frajersky prohodil, že už to tak tenhle týden nechám. Holky to hlásily třídní, ta matce, doma jsem dostal od vystrašené maminky, která se bála, že ji ze školství vyhodí, vynadáno a musel jsem chodit do školy ošátkovanéj jako debil. Myslím, že paní učitelka Hajská se bála asi stejně. V sedmé třídě se v Horažďovicích okres rušil a aparát se stěhoval i s rodinami do Klatov. Pak už jsme myslím v šátcích nechodili.

22. 12.	18:00	Vánoční koncert Velkoboru	Velký Bor - kostel
24. 12.	20:30	Půlnoční mše svatá	Velký Bor - kostel
28. 12.		Silvestrovské bruslení SDH Jetenovice	Sušice
1. 1.	13:00	Novoroční špacír	Velký Bor - Jetenovice
5. 1.	10:00	Tříkrálová sbírka	Velký Bor Jetenovice
4. 1.	9:00	Pochod proti úložišti jaderného odpadu	Chanovice
25. 1.		Hasičský ples SDH Jetenovice	Horažďovice - KD

vánoční koncerty

VELKOBOR

Pěvecký a chrámový sbor

neděle 22. prosince 18.00

KOSTEL SVATÉHO JANA KŘTITELE

Velký Bor

TŘI KRÁLOVÉ NAVŠTÍVÍ VAŠI OBEC

O VÍKENDU 4. - 5. LEDNA 2025

Tříkrálová sbírka 2025 podpoří:

- Charitní pečovatelskou službu a domácí zdravotní péči
- Odlehčovací službu pro pečující osoby
- Odborné sociální poradenství
- Půjčovnu kompenzačních pomůcek
- Sociálně integrační bydlení
- Krizový fond určený na pomoc při živelných katastrofách
- Centrum volného času pro školní děti ve věku 10 - 15 let
- Pomoc sociálně slabým rodinám s dětmi a seniorům

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA
1.-14. ledna 2025
Každá koruna pomáhá

HLAVNÍ PARTNER HLAVNÍ MEDIÁLNÍ PARTNER HLAVNÍ MEDIÁLNÍ PARTNER PARTNER

REGIONÁLNÍ PARTNER Horažďovice • perla Otavy

Uzávěrka dalšího vydání novin: 7. 2. 2025